

(רמ"ק) **עַד דְּנִגְדִין דְּרִגִין, וְאֶת־מִשְׁכָּאן לְתַתָּא** ונתקנות ספירות המלכות, עד ששופעות ומשתלשלות בדרגות להאיר למטה בבריאה, וכן אורות המלכות נמשכים ומאירים למטה ביצירה ובעשיה שהם עולמות הפירוד הגמור [עטו] (רמ"ק), **וְאֶת־פְּרִשָּׁאן כַּמָּה חֵילִין לְזַנְיָהוּ** ומהם נבדלים כמה חיילות למיניהם עד אין תכלית (רמ"ק), **וְכִלְהוּ קַיִמָן בְּחוֹשְׁבָנָא, וְאַקְרוּן בְּשִׁמְא** ועם כל זה שהם נפרדים לאין תכלית מ"מ כולם עומדים בחשבון, שלכל אחד יש שיעור ומידת התפשטותו, וכן הם נקראים בשמות והשם הוא קיבוץ אותיות הכולל בתוכו את המציאות הרוחני של אותו מחנה [9] (רמ"ק). והתפשטות המלכות היא בשתי צדדים, והם רמוזים בפסוק "מרוב אונים ואמיץ כח" כדלקמן **מְרֹב אֲוִנִים, דָּא סְטָרָא דִימִינָא** מש"כ "מרוב אונים" זה רומז על התפשטות המלכות מבחינת צד ימין, כי ימין רומז על כח גדול שבימין, כי "רב" פירושו גדול [9א]. **וְאֲמִיץ כַּח, דָּא סְטָרָא דִשְׁמָאלָא** ומש"כ "ואמיץ כח" זה רומז על התפשטות המלכות מצד שמאל, כי השמאל רומזת על בחינת האומץ, כי אומץ הוא בחינה של התנגדות הבאה מצד הגבורה שבשמאל. **אִישׁ לֹא נֶעְדָר, סְטָרִין דְּנִגְדִין מִתְרִין עֲבָרִין** ומש"כ

אור הרשב"י

בכתיבת השמות בקמיעין מצד רוחניות אותיות השם ודבקות הנקרא בשם הקרוי לו (רמ"ק).
[9א] כמ"ש בבראשית (כה כג) "ורב יעבוד צעיר".

[עטו] כי האצילות כולו אחדות וגם בעולם הבריאה הוא עולם הכיסא עדיין אינו פירוד גמור, אמנם מסוד הכסא יפרד והיה לארבעה ראשים (רמ"ק).
[9] כגון מיכאל, שאותיותיו רומזים וכוללים את סוד חיילותיו כולם, ולכן יש סגולה

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

"איש לא נעדר" היינו שאין דבר שנעלם מהנהגתם, כי הכל מונהג ע"י קו ימין וקו שמאל שהם שתי צדדים הנמשכים משתי העברים דמלכות. (דף רל"ב ע"א).

כל המעשים שבעולם העליון והעולם התחתון נתקנו במשכן

דָּבָר אַחֵר פירוש אחר על הפסוק **שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים, הֲאִי קָרָא** זה הפסוק המדבר על ראיית שמים וארץ, רומז על ראיית המשכן שבריאתו דומה לבריאת שמים וארץ **כִּד אֶתְקַם מִשְׁפָּנָא וְהוּוּ אֶתְתְּקִין** כי כשהוקם המשכן והיה מתוקן, **כָּל מֵאן דְּחָמֵי לֵיהּ לְמִשְׁפָּנָא, אִסְתְּפַל בֵּיהּ לְעֵילָא וְתַתָּא** כל מי שהסתכל במשכן, הסתכל וראה בו דברים המורים בו על העולם העליון הרוחני ודברים שבו המורים על העולם שלמטה הגשמי (רמ"ק), **וְכֹלָא חָמֵי בֵּיהּ בְּמִשְׁפָּנָא** ואת כל הבחינות היה רואה שכלולים בו במעשה משכן, **בְּגִין דְּכָל עוֹבְדִין דְּעֵלְמָא עֲלָא וְתַתָּא** לפי שכל המעשים שבעולם העליון והעולם התחתון, **כָּלְהוּ אֶתְתְּקִינוּ בֵּיהּ בְּמִשְׁפָּנָא** כולם נתקנו בו במשכן, לפי שהמשכן בא לתקן מעשה שמים וארץ שלא ימוט, כמו שאמרו רז"ל על שלושה דברים העולם עומד וכו' על העבודה, היא עבודת המשכן (רמ"ק), **וְהָא אוֹקִימָנָא** והרי העמדנו ביאורו, **כָּל מֵאן דְּחָמֵי אֵינוֹן קָרְסִים בְּמִשְׁפָּנָא** כי כל מי שהיה רואה את אלו הקרסים שהיו במשכן, **וְאִסְתְּפַל בְּהוּ, הוּוּ מְסִתְפַל בְּנְהִירוּ דְלְהוֹן, בְּנְהִירוּ דְכִכְבֵּיא**, ומסתכל בהם והיה מסתכל באור שלהם, היה

רואה בהם את אור הכוכבים [ב9] **בְּגִין דְּהֵכִי קִיִּימָן כְּכַבֵּיִא בְּרְקִיעָא**

לפי שכעמידת הקרסים כך עומדים הכוכבים ברקיע.

שני המזמורים הללו את ה' מן השמים והללו אל בקדשו כוללים את כל
התשבחות

פְּתַח וְאָמַר לבאר את הפסוק בתהילים (קמח), **הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת**

יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם וְגו' והקדים ואמר, **תָּא תְּחִי**

תּוֹשְׁבֵיחָתָא דָּא אָמַר דְּוֹד, לְקַבֵּל רְזָא דְשָׁמַא קְדִישָׁא בא

וראה כי השבח הזה אמרו דוד המע"ה כנגד טוד השם הקדוש של ז"א קדישא [פג], ולכן

התחיל בשם הויה הרומז לז"א קדישא (מק"מ), **דְּאִיהוּ כְּלָלָא דְתּוֹשְׁבֵיחָתָא**

דְּכָלָא שהוא כללות השבחים של כולם, כי הוא רמז לתפארת שבו אחוזים כל הו"ק

[ד9]. **תִּרְיִן תְּשֻׁבְחָן אֵינּוּן** ושתי התשבחות והמזמורים האלו שאמר דוד

המע"ה, **כְּגוֹוְנָא דְרְזָא דְשָׁמַא קְדִישָׁא עֲלָתָה, דְּאִיהוּ כְּלָלָא**

דְתּוֹשְׁבֵיחָתָא דְכָלָא הם כדוגמת טוד השם הקדוש העליון שהוא שם הויה דז"א

אור הרשב"י

הרמ"ק פירש שכל המשבחים משבחים אותו
כמ"ש ממרומים, מלאכיו, צבאיו, שמש, ירח,
כוכבי אור, שמי השמים המים אשר מעל
השמים וכו', או שר"ל כי יש משבחים
ששבחם כלול בשם י-ה ויש בשם א-ל ויש
בשאר שמות אמנם בשם הויה כלולים כל
השבחים כמו שכולל כל השמות.

[פב] אמנם אין ספק שהרמז של הקרסים הוא
גבוה מעל גבוה, אמנם בנשמותם ידמה
לרקיעים וכוכביהם (רמ"ק).

[פג] נראה ששם הויה אינו ממש בתפארת
עצמו אלא ענין נעלם ומשבחין אותו מן
השמים דהיינו מהתפארת (רמ"ק).

[פד] פירוש זה הוא על דרך אפשר, אולם

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

קדישא (מק"מ), שהוא כללות התשבחות של הכל, וכן שני מזמורים אלו הם כוללים את כל התשבחות. **וְאֵינּוֹן** ואלו הם המזמורים: **דָּא** מזמור אחד הוא המזמור הזה שאנחנו עוסקים בו והוא מזמור "הללו את ה' מן השמים", **וְתוֹשֶׁבְחָתָא בְּתַרְאָה** וכן המזמור האחרון, **דְּאִיְהִי כְּלָלָא דְּתוֹשֶׁבְחָתָא דְּכָלָא** שהוא כללות של כל התשבחות, **דְּכַתִּיב** כמו שכתוב בתהילים (קג), **הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ וְגו'** שהוא רומז על שם הויה הנמצא בחכמה הנקראת קודש (רמ"ק). **אַבְל דָּא הָוָה, עַל עֵשֶׂר מִיָּנִים** אבל זה המזמור האחרון הוא על עשר מיני שבח הרומזים לעשר הספירות של ז"א קדישא וכנגדם כתוב עשר פעמים "הללוהו" (מק"מ). **וְדָא הוּא עַל שֶׁבַע** וזה המזמור "הללו את ה' מן השמים" נאמר בו ז' פעמים הללו [פה] כנגד ז"ת דז"א (מק"מ), **וְכָלָא רְזָא חֲדָא בְּשֵׁמָא קְדִישָׁא** וכל התשבחות הם סוד אחד בשם הקדוש שהוא הויה דז"א.

מפרש המזמור הללו את ה' מן השמים מן ז"א הנקרא שמים

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם, אִיהוּ יִשְׂרׁוּתָא דְּשִׁית סְטָרִין לְאַתְפְּשָׁא לְתַתָּא מזמור זה מורה על תחילת ששה קצוות דז"א להתפשט למטה, ומבאר לאיזה ענין מתפשטים למטה להאיר במלכות ובבי"ע (מק"מ), **דְּדָא אִיהוּ רְזָא דְּקִיּוּמָא לְשֵׁאלָה** ואומר

אור הרשב"י

[פה] יחד עם הללוי-ה הראשון (מק"מ).

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000